ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

"Ανεργοι μὲ διπλώματα

Ἡ παραγωγὴ ἐπιστημόνων χωρὶς πρόγραμμα δημιουργεῖ πρόβλημα

ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

ΠΑΡΙΣΙ. Κάθε εὐρωπαϊκὴ χώρα ἔχει τὴν ὁρολογία της. Ἀλλοῦ τοὺς ἀποκαλοῦν «διπλωματοῦχοι προλετάριοι», ἀλλοῦ «ἀκαδημαϊκὸ προλεταριάτο», ἀλλοῦ «σοφοὶ χωρὶς δουλειά». Ὁ καπιταλιστὴς δὲν ἔχει σημασία, ὅσο τὸ πρόβλημα. Πρόκειται γιὰ τὶς ἑκατοντάδες χιλιάδες νέους ποὺ ἀποφοιτοῦν κάθε χρόνο ἀπὸ τὰ διάφορα πανεπιστήμια καὶ τὶς ἀνώτερες σχολὲς καὶ δὲν μποροῦν νὰ βροῦν δουλειά.

Τὸ πρόβλημα ἀφορᾶ κυρίως τὶς δυτικὲς χώρες. Τὸ πράγμα εἶναι ἁπλό. Ἡ «παραγωγὴ» ἐπιστημόνων στὴ Δύση γίνεται κατὰ τρόπο ἀπρογραμμάτιστο, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς δυνατότητες ἀπασχολήσεως. Στὶς ἀνατολικὲς χώρες ἡ ἐκπαίδευση εἶναι σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀνάρτηση μὲ τὶς τρέχουσες ἀνάγκες καὶ μὲ τὶς δυνατότητες ἀπορροφήσεως. Στὰ Πανεπιστήμια τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ εἰσάγονται μόνο ὅσοι εἶναι δυνατὸ νὰ ἀπορροφηθοῦν. Οἱ ἄλλοι ἀκολουθοῦν, ἀναγκαστικά, ἄλλες ἐπαγγελματικὲς κατευθύνσεις.

ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ ΠΤΥΧΙΩΝ

Ἀπὸ μία ἔρευνα ποὺ ἔκαμαν παιδαγωγοὶ καὶ ἐρευνητὲς γιὰ τὶς χώρες τῆς Δυτικῆς Ἑυρώπης, προκύπτει ὅτι τὸ καθεστὼς ποὺ ἤπρε τὸν χαρακτηρισμὸ «κοινωνία τῆς ἀφθονίας», ἐνῶ συνετέλεσε στὴν βελτίωση τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν, ἄνοιξε στὰ παιδιὰ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἀκόμη καὶ τῶν φτωχοτέρων, τὸ δρόμο πρὸς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ ἀνώτερα Ἱδρύματα. Τὸ δίπλωμα ἔγινε προσιτὸ σὲ κάθε νέο. Ἔτσι, πλημμυρίσαν οἱ δυτικὲς χώρες ἀπὸ Πανεπιστήμια, σπουδαστὲς καὶ πτυχία.

Κανεὶς ἁπλὸς πολίτης, κανεὶς πατέρας ἐργάτης δὲν θέλει νὰ κάνει ὁ γιος του τὴν ἴδια δουλειά: ἕνας ὑδραυλικὸς, ἕνας σωφέρ, ἕνας μαραγκὸς, ἕνας μπακάλης ἢ μανάβης, ἕνας ἀγρότης, δουλεύει σκληρότερα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει ἀνώτερες σπουδὲς στὸ παιδί του. Θέλει τὸ παιδί του γιατρό, δικηγόρο, μηχανικό, οἰκονομολόγο ἢ τεχνικό. Κάτι, ποὺ δὲν εἶναι ὁ ἴδιος. Ἔτσι, μὲ τὶς μεταβολὲς ποὺ ἔγιναν στὰ παιδαγωγικὰ συστήματα, μὲ τὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν πανεπιστημίων καὶ τὴν ἵδρυση τῆς νεολαίας νὰ ἐξασφαλίσει μία κοινωνικὴ προβολὴ καὶ ἕνα ἀξιοπρεπὲς ἐπάγγελμα, φτάσαμε στὸν κορεσμὸ ὅλων τῶν κλάδων.

Γιατὶ ὅμως δὲν ὑπάρχουν θέσεις; Ἡ οἰκονομία στὶς Δυτικὲς χώρες ἀναπτύσσεται ἀσταθῶς. Δὲν ὑπάρχει προγραμματισμὸς στὴν Παιδεία, οὔτε ἀναλογία μὲ τὶς ἐθνικὲς ἀνάγκες. Παρατηρεῖται ἔτσι, στὰ τελευταῖα χρόνια, μία «ἔκρηξη διπλωματούχων», χωρὶς δυνατότητα ἐπαγγελματικῆς ἀπορροφήσεως. Οἱ «ἀκαδημαϊκοὶ» ὅπως λένε τοὺς νέους ποὺ σπουδάζουν, χρειάζονται εἰδικὲς θέσεις, ποὺ μόνο τὸ κράτος θὰ μποροῦσε νὰ ὀργανώσει ἢ μία ἀναδιοργάνωση τῆς ζωῆς μέσα στὶς πόλεις. Δὲν γίνεται οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο. Οἱ θέσεις ποὺ προσφέρονται εἶναι λίγες, οἱ διεκδικητὲς πολλοί.

Οἱ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν παιδεία στὴ Δύση, μὴ θέλοντας νὰ ἀρθοῦν φραγμοὺς στὴν προσέλευση σπουδαστῶν στὰ Πανεπιστήμια, ρίχνουν ὁλόκληρα μεγαλύτερες μάζες διπλωματούχων στὴν «ἀγορὰ ἐργασίας». Στὶς ἀνατολικὲς χώρες, λαμβάνεται ἀπαρέγκλιτα ὑπ' ὄψη ὁ ἀριθμὸς ἐπιστημόνων ποὺ ἔχει ἀνάγκη μιὰ χώρα — ἢ ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀπορροφήσει. Γίνεται δηλαδὴ αὐτὸ ποὺ μπορεῖ νὰ ἀπορροφήσει καὶ ἔτσι γίνεται δηλαδὴ αὐτὸ ποὺ γίνεται γενικώτερα μὲ τὴν παραγωγὴ καὶ τὴν κατανάλωση. Ἡ κατανάλωση ρυθμίζεται ἀνάλογα μὲ τὸ ὕψος τῆς παραγωγῆς. Αὐτὸ σὰν κανόνας ἀπαράβατος. Ἂν ἡ χώρα χρειάζεται π.χ. χίλιους γιατροὺς τὸ χρόνο, θὰ εἰσαχθοῦν στὰ Πανεπιστήμια χίλιοι ὑποψήφιοι, οὐδὲν ἡμένοι κατὰ τὸ ποσοστὸ ποὺ χάνεται στὴν πορεία τῶν σπουδῶν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ γίνουν γιατροὶ θὰ στραφοῦν ἀλλοῦ ὅσοι καὶ νὰ εἶναι. Αὐτὸ εἶναι μιὰ δύσκολη ἀσφαλῶς ἀναγκαιότητα, ἀλλὰ ἀπαλλάσσει τὶς χώρες ἀπὸ ἕνα πρόβλημα ἐρασματικό.

Ἀπὸ εἰδικὴ ἔρευνα, ποὺ ἔγινε στὴν Ἑυρώπη, προέκυψε ὅτι ἡ «ἔκρηξη ἀκαδημαϊσμοῦ», ὅπως χαρακτηρίζεται αὐτὴ ἡ μαζικὴ συγκέντρωση νέων στὰ Πανεπιστήμια καὶ στὶς ἄλλες ἀνώτερες σχολὲς, παρουσιάζει ἰδιαίτερη ἔξαρση στὴν Ἀγγλία, στὴν Γαλλία καὶ στὴν Ἰταλία.

Ἀντίθετα, στὴν Γερμανία καὶ στὰ σκανδιναβικὰ κράτη, ἡ ἰσορροπία δὲν ἔχει ἀνατραπεῖ. Αὐτὸ διότι δὲν ὑπάρχει σὲ μεγάλη ἔκταση τὸ «κόμπλεξ» τῶν μεσαίων κοινωνικῶν στρωμάτων, γιὰ ἄνοδο μὲ τὴν ἀπόκτηση πτυχίων γιὰ τὰ παιδιά τους. Οἱ περισσότεροι ἐργαζόμενοι νοιώθουν ὑπερήφανοι συνεχίζοντας τὴν δουλειὰ τοῦ πατέρα τους στὸ ἐργοστάσιο ἢ σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀπασχόληση, ἀφοῦ ἄλλωστε οἱ ἀμοιβὲς ἐκεῖ εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλὲς ὥστε νὰ ἐξασφαλίζουν μιὰ ζωὴ ἀξιοπρεπὴ καὶ ἀσφαλισμένη.

Τὸ «ἀκαδημαϊκὸ προλεταριάτο», δημιουργεῖ ὀξύτατα πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα. Ἀποτελεῖ, μιὰ ξεχωριστὴ δύναμη μέσα στὸ κοινωνικὸ οἰκοδόμημα. Εἶναι μιὰ νέα τάξη μὲ μεγάλες ἀπαιτήσεις. Κοσμικὴ κυβέρνηση δὲν μπορεῖ νὰ «ποσίσει» μὲ αὐτὴ τὴν τάξη. Γιὰ νὰ λυθεῖ τὸ πρόβλημα, πρέπει νὰ γίνεται «προγραμματισμὸς διπλωμάτων», ὥστε ἐκεῖνοι ποὺ ἀποφοιτοῦν, νὰ εἶναι δυνατὸ νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὴν οἰκονομία κάθε χώρας. Εἶναι λοιπὸν ἀπαραίτητο νὰ ὑπάρξει μιὰ στενὴ σχέση ἀνάμεσα στὸ Πανεπιστήμιο καὶ στὴν οἰκονομία. Δίχως αὐτὴ τὴν ἐναρμόνιση — ὅσο νὰ εἶναι ὀδυνηρή, ἀγχώδης ἢ ἀκόμα καὶ ἄδικη — τὸ πρόβλημα δὲν λύνεται.

Ὁ ὑπερεπαναστατισμὸς ἐνισχύει τὴν δεξιὰ

Ὁ εὐρω-κομμουνισμὸς στὴν Πορτογαλία

ΡΩΜΗ. Ὁ εὐρω-κομμουνισμὸς φαίνεται ὅτι κέρδισε καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Πορτογαλίας. Ὁ ἡγέτης του ὁριζόταν στὴ Ρώμη ὅπου εἶχε συναντήσεις μὲ τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Ἰταλίας καὶ μὲ τοὺς ἐκπροσώπους ἄλλων κομμάτων. Τὸ περιεχόμενο τῶν συνομιλιῶν δὲν ἀποκαλύφθηκε ἀκόμη, ἀλλὰ εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ κ. Ἀλβάρο Κουνιὰλ ἐνημερώθηκε γιὰ τὴν ἑτοιμασία ποὺ γίνεται πρὸς τοῦτο νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ Μαδρίτη διάσκεψη κορυφῆς τῶν Μεσογειακῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων, συγκεκριμένα τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας.

Δὲν εἶναι βέβαιο, ἂν θὰ λάβει μέρος σ' αὐτό, ὁ κ. Κουνιὰλ — ὁ ἐνδεχόμενο αὐτὸ μᾶλλον πρέπει νὰ ἀποκλεισθεῖ — ἀλλὰ εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι θὰ τοῦ ζητηθεῖ νὰ ὑπογραμμίσει καὶ ἀναυπογράψει τὶς ἀποφάσεις ποὺ θὰ ληφθοῦν καὶ θὰ ἀναρτηθοῦν στὴ γενικὴ στρατηγικὴ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῆς Εὐρώπης.

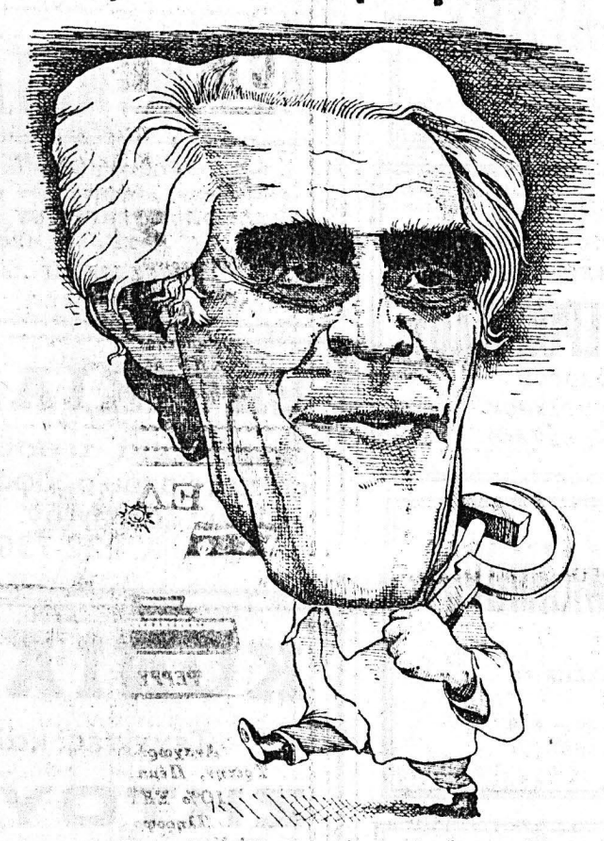

ΘΕΜΑ ΣΤΗΝ ΑΔΙΑΛΛΑΞΙΑ

Ὁ Ἀλβάρο Κουνιὰλ εἶχε ταξιδέψει τελευταῖα στὴν Μόσχα ὅπου εἶχε συνομιλίες μὲ τοὺς Σοβιετικοὺς ἡγέτες.

Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Πορτογαλίας, κρίνει τώρα ὅτι ἡ τακτικὴ τακτικὴ ἀποτελεῖ ἀφορμὴ μέσα στὴν ὅλη δραστηριότητα τῶν Κομμουνιστικῶν κομμάτων τῆς Εὐρώπης καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπηρεάσει τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς χώρας του, ἐνῶ βρίσκοντας σὲ μία στάση ἀδιαλλαξίας καὶ ὑπερ-ἐπαναστατισμοῦ.

Οἱ ἐξελίξεις, ποὺ σημειώνονται στὴ Γαλλία καὶ στὴν Ἰταλία ἐδίδαξαν τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Πορτογαλίας πολλὰ πράγματα. Ἂν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐπαναστάσεως στὴν Πορτογαλία υἱοθετοῦσε μετριοπαθῆ θέση καὶ ἐπεδίωκε τὴν συνεργασία μὲ τὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα θὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν μιὰ πολιτικὴ συμμαχία.

Ποιὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερεπαναστατικότητας τῶν Πορτογάλων κομμουνιστῶν; Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Κέντρου τῆς Δεξιᾶς, ὁ ἀγροτικὸς συνασπισμὸς τρόμαξε ἀπὸ τὸ ἐνδεχόμενο μιᾶς ριζοσπαστικῆς ἀλλαγῆς καὶ ἔτσι τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα ἀπομονώθηκε ἔχοντας ἕνα χαμηλὸ ποσοστὸ ψήφων. Στὴν ἐξουσία βρίσκεται πάλι τὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐξασθενημένο καὶ ἀναγκασμένο στὶς μηχανορραφίες τῶν ἀντιπάλων τῆς Δεξιᾶς, ποὺ κινοῦν τὴν ἐκκλησία εἴτε μέσα στὸ στράτευμα εἴτε στὴν πολιτικὴ ζωή.

Οἱ Πορτογάλοι κομμουνιστὲς ἀναγνωρίζουν ὅτι τώρα καταλήγουν στὴ ἀπαισιόδοξα ὅτι ἀναπόφευκτα εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κινηθοῦν πρὸς τὰ δυτικὰ κοινοβουλευτικὰ πλαίσια, νὰ συμμαχήσουν μὲ συγγενικὰς ἰδεολογικὰ κόμματα καὶ νὰ ἐπιτρέψουν νὰ ἐκδηλωθεῖ ἀνεμπόδιστα ἡ κοινωνικὴ ἀπαίτηση καὶ ὄχι βίαιη ἐπανάσταση. Γιὰ τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Πορτογαλίας δὲν ὑπάρχει θέμα «ἱστορικοῦ συμβιβασμοῦ», ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν Ἰταλία, διότι στὴν Πορτογαλία οἱ Σοσιαλιστὲς εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυροὶ καὶ μιὰ συμφωνία μαζί τους γιὰ μία πολιτικὴ σύμπραξη καὶ συνεργασία, ὅπως συμβαίνει στὴν Γαλλία μεταξὺ Κομμουνιστῶν καὶ Σοσιαλιστῶν θὰ ἀποτελοῦσε τὴν καλύτερη λύση.

Ἔτσι, εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ συναντηθεῖ στοὺς στόχους τῆς γενικῆς στρατηγικῆς καὶ πολιτικῆς μὲ τὸν Εὐρω-κομμουνισμὸ καὶ νὰ δείξει ἀνεξαρτησία ἀπέναντι στὴν Μόσχα, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἔχει ἀπήχηση καὶ στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας. Δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψει κανεὶς κατὰ πόσο θὰ ἐπηρεασθεῖ ὁ κ. Ἀλβάρο Κουνιὰλ κατὰ τὶς συνομιλίες του στὴν Ἰταλία, ἀλλά, ὅπως προκύπτει, δὲν μπορεῖ νὰ κάνει διαφορετικά.

ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΙΓΙΟ

Ὁ Ἀλβάρο Κουνιὰλ θὰ ἐπιστρέψει διαφορετικὸς στὴν πατρίδα του καὶ φαίνεται ὅτι ἔχει ἐνημερώσει τὴν Μόσχα γιὰ τοὺς νέους προσανατολισμοὺς τοῦ κόμματός του. Δὲν μπορεῖ νὰ γίνει διαφορετικά: Τόσο ἡ Πορτογαλία, ὅσο καὶ ἡ Ἱσπανία ἔχουν γευθεῖ ἐπὶ δεκαετίες τὸ πικρὸ ποτήρι τῆς δικτατορίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μείνουν οἱ δυὸ χῶρες καθυστερημένες σὲ σύγκριση μὲ τὰ ἄλλα δυτικοευρωπαϊκὰ κράτη. Τώρα πρέπει νὰ εἶναι κοινὴ ἡ μοῖρα τους. Γιατὶ ὀφείλουν νὰ ξεριζώσουν τὰ λείψανα τοῦ φασισμοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἡ πολιτικὴ τοῦ Καρίγιο στὴν Ἱσπανία ἦταν πολὺ ἀποδοτικώτερη.

Ἔχει ἀποκτήσει γόητρο στὴν Ἱσπανία, τὸν σέβονται οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες καὶ ἐκεῖνο ποὺ ἐκτιμοῦν περισσότερο εἶναι ὁ ρεαλισμός του καὶ ἡ ἀντικειμενικὴ ἐκτίμηση τῶν συνθηκῶν τῆς χώρας. Μὲ τὴν ἔννοια αὐτή, τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα στὴν Ἱσπανία προχωρεῖ μὲ πολλὴ σύνεση καὶ δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις γιὰ νὰ καταστεῖ ὑπολογίσιμος παράγοντας τῆς πολιτικῆς ζωῆς στὴν Ἱσπανία, μαζὶ μὲ τὸ Σοσιαλιστικὸ κόμμα.

Στὸ τελευταῖο χρονικὸ διάστημα, οἱ σχέσεις του μὲ τὸν σοσιαλιστὴ ἡγέτη Σοάρες ἔχουν βελτιωθεῖ. Ἐνῶ κατὰ καιροὺς οἱ Πορτογάλοι κομμουνιστὲς κατηγοροῦσαν τὸν Σοάρες γιὰ ἄνθρωπο τῶν Ἀμερικανῶν, τώρα οἱ ἐπικρίσεις σταμάτησαν.

Οἱ πρόσφατες ἐξελίξεις στὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ καὶ στὸν κόσμο ὁλόκληρο ἔπεισαν τὸν Γκουνιὰλ ὅτι ὁ ὑπερεπαναστατισμὸς φέρνει ἀντίθετα ἀποτελέσματα, γιατὶ δημιουργεῖ μοιραίως τὸν φόβο ὅτι ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ δημοκρατία γίνεται γιὰ τοὺς ὑπερεπαναστάτες στόχος ποὺ καταστρεφήν, ἐνῶ γιὰ τοὺς Δυτικοὺς Εὐρωπαίους ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ δημοκρατία εἶναι τὸ μόνο σύστημα μέσα στὸ ὁποῖο εἶναι δυνατό, οἱ λαοὶ νὰ κατακτήσουν ὑψηλὴς ποιότητος πολιτικοὺς θεσμούς, μὲ ἀπαραβίαστες τὶς πολιτικὲς ἐλευθερίες καὶ μὲ δυνατότητες νὰ ἐφαρμοσθεῖ ἕνας σοσιαλισμὸς ποὺ δὲν θὰ καταλήξει σὲ δικτατορία.

Οἱ ἀγγειακὲς παθήσεις ἔχουν γίνει πολὺ συχνὲς

ΑΙΤΙΑ ΠΡΟΩΡΩΝ ΘΑΝΑΤΩΝ

ΡΩΜΗ. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὑγεία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου ἀπειλοῦνται μονίμως ἀπὸ δυὸ μεγάλους ἐχθρούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ 90% τῶν θανάτων: τοὺς ὄγκους καὶ τὰς ἀγγειοπαθείας. Ἐνῶ, ὅμως, πολλὰ λέγονται καὶ γίνονται διὰ τοὺς ὄγκους, ἐλάχιστα ἀναλογικῶς, λέγονται διὰ τὰς ἀγγειοπαθείας καὶ τὴν πρόληψίν των. Καὶ ὅμως, αἱ ἀγγειοπάθειαι, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὰς παθήσεις τῶν στεφανιαίων, τὴν στηθάγχην, τὸ ἔμφραγμα τοῦ μυοκαρδίου, τὰς ἐγκεφαλικὰς συμφορήσεις, τὰς μαλακύνσεις τοῦ ἐγκεφάλου, τὴν πρόωρον σκλήρυνσιν τοῦ ἐγκεφάλου, ἀποτελοῦν, λόγῳ τῆς συχνότητός των, ἓν πραγματικὸν κοινωνικὸν πρόβλημα, οὐχὶ μόνον διὰ τοὺς πρώρους θανάτους, τοὺς ὁποίους ἐπιφέρουν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἀναπηρίας ποὺ προκαλοῦν καὶ ποὺ καθιστοῦν τὸν ἄνθρωπον σχεδὸν ἀνίκανον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του, μάλιστα δέ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα αἱ ἀγγειοπάθειαι προσβάλλουν ὁλονὲν περισσότερα νέα ἄτομα.

Αἰτία τῶν ἀγγειοπαθειῶν εἶναι εἰς τὰ 90% τῶν περιπτώσεων, ἡ ἀγγειοσκλήρυνσις, ἥτις προκαλεῖ τὴν στένωσιν τῶν ἀγγείων καὶ τὰς θρομβώσεις.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Νέαι στατιστικαὶ ἐπιβεβαιοῦν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν αἱ παθήσεις τῶν στεφανιαίων καὶ τῶν ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου ἔχουν γίνει συχνότεραι, εὑρίσκονται δὲ εἰς ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν βαθμὸν τῆς ἐκβιομηχανίσεως καὶ τῶν ἀνέσεων τῆς ζωῆς, αἱ ὁποῖαι συνδέονται μὲ αὐτήν. Νέαι ἐπιδημιολογικαὶ ἔρευναι καὶ πειράματα ἀποδεικνύουν ὅτι, διὰ νὰ προλάβῃ κανεὶς τὸ ἔμφραγμα ὀφείλει νὰ προλάβῃ τὴν ἀρτηριοσκλήρυνσιν, τὴν πρωϊμοτέραν ἡλικίαν ἀναγνωρίσεως ποῖοι εἶναι οἱ σημαντικώτεροι παράγοντες κινδύνου.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Φινλανδία, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων καταναλίσκουν τὰ μεγαλύτερα ποσοστὰ θερμίδων τοῦ κρέατος κατ' ἄτομον, ἔχουν καὶ τὰ περισσότερα κρούσματα παθήσεων τῶν στεφανιαίων, δηλαδὴ 400 ἀνὰ χίλια ἄτομα ἡλικίας μεταξὺ 45 καὶ 50 ἐτῶν ἐτησίως.

Ἡ σημασία τῆς διαίτης ὡς παράγοντος κινδύνου ἀρτηριοσκληρύνσεως ἐφάνη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ὅταν, μὲ τοὺς ἐρασιτικοὺς περιορισμοὺς εἰς τὴν διατροφήν, ἐσημειώθη μία ἀπότομος καὶ θεαματικὴ πτῶσις τῶν κρουσμάτων τῶν ἀσθενειῶν τῶν στεφανιαίων.

Λέγεται ὅτι ἡ ἀρτηριοσκλήρυνσις εἶναι ἡ ἀσθένεια τῶν ὑπερτρεφομένων πληθυσμῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μία δίαιτα πλουσία εἰς ζωϊκὰ λίπη καὶ εἰς σάκχαρον εἶναι σημαντικὸς παράγων κινδύνου.

Ἓν ἀρχαῖον γνωμικὸν ἔλεγε: «Νὰ σηκώνεσθε ἀπὸ τὸ τραπέζι ἐλαφρῶς πεινασμένοι». Ἡ τήρησις αὐτοῦ τοῦ κανόνος συμβάλλει ἀσφαλῶς εἰς τὴν μείωσιν τῶν παθήσεων τῶν στεφανιαίων. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ νομίζωμεν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀρτηριοσκληρύνσεως εἶναι μόνον πρόβλημα διαίτης καὶ συνηθειῶν ζωῆς. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι σημαντικοὶ παράγοντες κινδύνου, ὅπως εἶναι ἡ ὑψηλὴ πίεσις τοῦ αἵματος, ἡ ὁποία ευνοεῖ ἰσιαιτέρως τὴν ἀρτηριοσκλήρυνσιν. Ἡ ὑνησιμότης, παραδείγματος χάριν, ἐκ τοῦ ἐμφράγματος τοῦ μυοκαρδίου ἢ ἐκ τῶν ἐγκεφαλικῶν συμφορήσεων, εἶναι μεγαλυτέρα εἰς τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπέρτασιν. Μεγάλος, ἐπίσης, εἶναι ὁ κίνδυνος ἐκ τοῦ καπνίσματος. Ὁ καπνιστὴς διατρέχει 2—6 φορὰς μεγαλύτερον κίνδυνον νὰ ὑποστῇ ἔμφραγμα ἀπὸ τὸν μὴ καπνιστήν, αἱ δὲ πιθανότητες εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν σιγαρέττων ποὺ καπνίζει. Ἐν τούτοις, τὸ κάπνισμα, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἄλλων παραγόντων, φαίνεται νὰ ἔχῃ ἐλαχίστην βαρύτητα εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἀρτηριοσκληρύνσεως, ἐνῶ ὅταν ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄλλοι παράγοντες, ὁ κίνδυνος διπλασιάζεται.

Τέλος, εἷς ἄλλος παράγων, διόλου ἀμελητέος, κινδύνου ἐμφράγματος εἶναι τὰ ψυχολογικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀτόμου. Ὁ ἀγχώδης τύπος, ὁ αὐταρχικός, ὁ ἐπιθετικός, ἔχει περισσοτέρας πιθανότητας νὰ ὑποστῇ ἔμφραγμα ἀπὸ τὸν ἥρεμον τὸν ἰσορροπημένον τὸν γαλήνιον.

Φυσικά, ὅλοι αὐτοὶ οἱ παράγοντες δὲν ἀποτελοῦν εἰμὴ ἓν μέρος τοῦ προβλήματος τῆς ἀρτηριοσκληρύνσεως καὶ τῶν συνεπειῶν της. Ἐπιτρέπουν, ὅμως, νὰ ἀναγνωρίζωνται τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἔχουν τὰς περισσοτέρας πιθανότητας νὰ ἀσθενήσουν καί, συνεπῶς, νὰ λάβουν προληπτικὰ μέτρα.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΕΞΑΤΜΙΣΕΩΝ
ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 6
(Ἐναντι Ἀγ. Διονυσίου)
ΤΗΛ. 420-736

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ἀπὸ τὸν ΚΑΝΑΔΟ ΖΩΡΖ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ — ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
ΤΗΛ. 277-485 & 272-354

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΕΛΕΤΩΝ & ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
ΑΘ. Δ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 228
ΤΗΛ. 278-187, 274-239 & 424-177
ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
Ἀν. Ἐμπορικῆς, Βιομηχανικῆς, Κ.Α.Τ.Ε. Λ. Σχολῶν
ΟΙΚ)ΤΕΧ. ΜΕΛΕΤΕΣ
Ἀναπτύξεως καὶ Χρημ)σεως Ἐπιχ)σεων
ΦΟΡΟΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
Ἰσολογισμοί, Βιβλία, Μετατροπῆς Ἐπιχ)σεων
ΠΡΟΚΡΙΣΗ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΕΠΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ
Χρηματιστηριακὴ Ἔρευνα

ΕΟ ΕΡΜΕΤΟ
ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΥΚΛΩΜΑΤΩΝ
Πλῆρες πρόγραμμα δικτύου ὑγιοῦς πιέσεως
ΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΙ ΣΩΛΗΝΕΣ - ΡΑΚΟΡ
Ν. ΤΣΕΛΕΝΤΗΣ & ΣΙΑ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 17 - ΖΑΪΜΗ
ΤΗΛ. 279-169 - ΠΑΤΡΑΙ

CANTIL
(ΠΡΩΗΝ ΠΙΚΑΝΤΙΛΛΥ)
ΑΝΘΟΥΠΟΛΙΣ
ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΟ ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ
κάθε Ἑρμάδυ μὲ τὴν ὀρχήστρα τοῦ μαέστρου
ΑΝΔΡΕΑ ΣΠΗΛΙΑΔΗ
Τραγουδοῦν:
ΝΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ
ΜΟΥΖΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Ἡ αἴθουσα διατίθεται καὶ διὰ συνεστιάσεις. Διὰ πληροφορίες τηλεφωνήσατε στὸ
424-032 — Ὑπὸ νέαν Διεύθυνσιν

ΚΟΣΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΑΜΑΖΟΝΑ
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
ΜΕ ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ
Τραγουδοῦν:
ΓΙΟΥΛΗ ΒΕΡΓΗ, ΣΤΕΛΛΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
Κ. ΜΑΡΚΕΤΗΣ, ΚΡΙΣΤΙΑΝ, Σ. ΚΕΦΑΛΑΣ
ΣΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΕΞΑΡΧΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 330—ΤΗΛ. 426-929

ΤΡΕΛΛΟ ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΝΤΙΣΚΟΤΕΚ
MILORD
ΤΟΥ
ACHAIA BEACH HOTEL
Χορός, γλέντι μέχρι πρωΐας
ΤΗΛ. 429-801

ΚΕΝΤΡΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
«VENIS»
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
Κομμώσεις ἀπὸ τὸν καναδὸ ΖΩΡΖ καὶ τὴν γνωστὴ ΝΙΑ
Περιποίησις στὸ ἰνστιτοῦτο αἰσθητικῆς ἀπὸ τὴν RAPHAELLE ATALLA ΧΑΝΤΝΑΝΙ καὶ ΡΟΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου JO STEPHENS καὶ τὴν NIKI LIONDOU
ΤΜΗΜΑΤΑ: 1) Αἰσθητικῆς, 2) Γυμναστήριον, 3) Σάουνα, 4) Κομμωτήριον, 5) Καλλυντικά, 6) BOUTIQUE εἰδῶν δώρων, 7) Μπερούκες, POS-TISS κ.λ.π.
Κάθε μέρα σᾶς περιμένουν νὰ σᾶς περιποιηθοῦν ἐπιστήμονες, Ἰατροί, Αἰσθητικοί κ.λ.π.
ΤΗΛ. 277-485, 272-354

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ
Γλέντι οἰκογενειακό - Πλήρης ὀρχήστρα
Διευθυντὴς ὀρχήστρας
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΚΚΑΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 92 - ΑΙΓΙΟΝ, ΤΗΛ. 23-140